

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016, Josep Vila i Casañas va ser el director titular. I des del setembre del 2016 ho és Simon Halsey. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres del panorama musical actual.

Pel que fa a propers compromisos internacionals, cal destacar una nova col·laboració amb J-Ch. Spinosi i el seu Ensemble Matheus. La formació va actuar juntament amb l'Orfeó Català, el mes d'agost passat i per primera vegada, al Proms de la BBC, que se celebra a Londres.

Lluís Vilamajó, *director*

Nascut a Barcelona, inicià els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat, i després els continuà al Conservatori Municipal Superior de Música de Barcelona.

És membre de La Capella Reial de Catalunya, Hespèrion XXI (dirigit per J. Savall) i ha col·laborat amb diverses formacions musicals de renom amb les quals ha ofert concerts i ha efectuat nombrosos enregistraments en diferents auditoris d'arreu del món. Ha estat director de la Capella de Música de Santa Maria del Mar, en la qual havia cantat sota la direcció del mestre E. Gispert, i director del Cor Infantil i el Cor de Noies de l'Orfeó Català del Palau de la Música Catalana. Ha estat el responsable de la direcció artística, amb L. Climent i C. Mena, del Coro Barroco de Andalucía i del cor Al Ayre Español.

Actualment col·labora amb La Capella Reial de Catalunya i el seu director, J. Savall, en la preparació del cor en diverses produccions; i organitzant l'Acadèmia de Formació Professional, de Recerca i d'Interpretació.

Paral·lelament ha començat el projecte Fonics, per a joves cantants, i és director artístic del Coro de la Orquesta Ciudad de Granada i del Joven Coro de Andalucía.

Com a solista ha interpretat els oratoris més importants del repertori clàssic i ha actuat sota la direcció dels directors més importants del panorama actual, com ara J. J. Mena, R. Alessandrini, J. Savall, C. Coin i C. Hogwood.

Cants espirituals

DIUMENGE, 12.11.2017 – 12.00 h

Palau de la Música Catalana

Petit Palau

Cicle Cor de Cambra

Depòsit legal: B21784-2017

Cor de Cambra del Palau
de la Música Catalana
Marc Díaz, orgue positiu
Montserrat Colomé, violoncel
Lluís Vilamajó, director

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOVERN DE LES ILLES
BALEARS

INSTITUT DE CULTURA
I PATRIMONI DE L'ORFEÓ
CATALÀ

INAEM

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

«Sento un desfer-me a dins, un perdre'm. Em pregunto, et pregunto, si tu que ets jove, àgil, que somrius, ets feliç. [...] »

Narcís Comadira,
Ara, la nit, la música...

I

Heinrich Isaac (1450-1517)

Innsbruck, ich muss dich lassen

3'

Johann Hermann Schein (1586-1630)

Zion spricht: der Herr hat mich verlassen

5'

Heinrich Schütz (1585-1672)

De Musikalische Exequien, op. 7:

“Herr, wenn ich nur dich habe, SWV 280”

4'

“Herr, nun lasset du deinen Diener, SWV 281”

4'

Elionor Martínez i Anaïs Oliveras, sopranos
Vincent de Soomer, baríton

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Mein Gott, Warum hast du mir verlassen (salm 22)

8'

Natàlia Casasús, soprano

Magda Pujol, alto

Eloi Llamas i Aniol Botines, tenors

Pablo Acosta i Daniel Morales, baixos

II

Bernat Vivancos (1973)

Aeternam

11'

III

Anton Bruckner (1824-1896)

Locus iste, WAB 23

3'

Christus factus est, WAB 11

4'

Johannes Brahms (1833-1897)

Warum ist das Licht gegeben dem Mühseligen?,

op. 74 núm. 1

11'

I. Langsam und ausdruchsvoll

(Lent i ple d'expressió)

II. Wenig bewegter (Una mica més mogut)

III. Langsam und sanft (Lent i suau)

/ Im vorigen Zeitmass (Tempo primo)

IV. Choral (Coral)

COMIAT

Josef Rheinberger (1839-1901)

Abendlied, op. 69 núm. 3

5'

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense pausa

Insbruck ich muss dich lassen (Insbruck t'he de deixar) és una bella cançó que fou publicada pel compositor francoflamenc Heinrich Isaac (1450-1517) sobre una melodia escrita per ell mateix o copiada d'una font anterior. És il·lustratiu el fet que més tard es convertís en un coral luterà amb el text canviat (O món, t'he de deixar).

J. H. Schein (1586-1630), contemporani exacte de H. Schütz, fou el primer compositor alemany del seu temps que va incorporar a la música germànica les innovacions estilístiques italianes (pluricorifonia, baix continu...).

Heinrich Schütz, el místic Monteverdi del Nord, un dels compositors més importants de música vocal del seu temps i el predecessor més il·lustre de J. S. Bach, es va establir a Venècia entre el 1609 i el 1613 per estudiar amb Giovanni Gabrieli. L'any 1628 hi va tornar i s'especula que hi va tenir contactes amb tot un Claudio Monteverdi. Alhora, la seva declamació vocal està genialment lligada a l'esperit més profund de la llengua alemanya.

Després de la mort de Bach, la seva figura restà marginada per deixar pas als postulats d'una nova sensibilitat estètica. Un dels artífexs del redescobriment romàntic del Kantor de Sant Tomàs de Leipzig va ser precisament Felix Mendelssohn, el qual, des de la seva condició de romàntic clàssic, té una extensa producció coral per a diverses formacions que apunten a Bach per l'ús de la polifonia i el contrapunt imitatiu.

Com a bon romàntic, Brahms cercà la seva identitat en el present, però també va sentir la nostàlgia del paradís perdut del passat, expressada en una mirada que es deté en la tradició del coral luterà, en Bach, inevitablement, i en la polifonia clàssica palestriniana heretada pels seus avantpassats alemanys.

El catolicisme de Bruckner i la seva condició d'organista van determinar-ne els expressius motets *a cappella* en què es fa palesa la seva fonda religiositat.

Aeternam de Bernat Vivancos vol mostrar la nuesa de la confrontació amb Déu. En paraules del compositor, “*les harmonies s’hi perceben nues i austeres, pulcres i pures, sense interferències [...]. És preferible una interpretació amb un so llis i pur, amb una veu non vibrato, que reflecteixi, també, amb l’emissió del so, l’aspecte lineal i d’eternitat que l’obra vol oferir*”.

Lluís Millet, musicògraf

PROPER CONCERT

Homenatge al pare Ireneu Segarra

DIUMENGE, 19.11.17 — 17.00 h
Sala de Concerts

Coral d'Antics Escolans de Montserrat, Escolania de Montserrat, Cor i Orquestra del Centenari, corals infantils d'escoles de música de Catalunya i les Illes Balears, La Caravaggia
Peces musicals de Casals, Ferrer, Victoria, Cererols, Soler, Bach, Schubert, Rodamilans, Barbosa i Segarra

Preus: 18, 20 i 25 euros